

CIENIOWANIE

Scenariusz warsztatu do spektaklu *Siostra i cień* w reż. Joanny Gerigk

KIEDY

po obejrzeniu spektaklu, najlepiej w okresie tygodnia

DLA KOGO

dla grupy lub klasy
SP 1-3

CZAS

1 godzina

GDZIE

w sali, gdzie jest trochę wolnej przestrzeni do zajęć ruchowych (można odsunąć ławki)

POTRZEBA

kartki A4, kredki lub kolorowe pisaki, lampka (może być kilka lampek biurkowych lub stojących)

RYSUNEK ZE SPEKTAKLU (15 min)

Rozdaj dzieciom papier i coś do rysowania. Niech każdy spróbuje narysować jedną scenę ze spektaklu, która mu została w głowie. Kiedy skończycie, rozłóżcie Wasze prace na podłodze. Zobaczcie, co jest na Waszych obrazkach. Kto ma tę samą scenę? Pogrupujcie prace. Która scena zdarzyła się najpierw? Spróbujcie ułożyć je w porządku chronologicznym. Patrząc na obrazki, opowiedzcie, co się wydarzyło w spektaklu. Jakie postacie pojawiły się w spektaklu? Co się działo?

ROZMOWA O ŚMIERCI (30 min)

Usiądźcie w kole. Zapytaj dzieci, co się stało z Siostrą cieniem. Co to, ich zdaniem, znaczy, że ktoś umiera? Co się wtedy dzieje? Czy można z nim porozmawiać? Czy można go dotknąć? Gdzie wtedy jest? Zapytaj, ale pozwól też dzieciom stawiać pytania. Nie musicie znać wszystkich odpowiedzi – ważne, żeby pozwolić wybrzmieć pytaniom i odpowiadać szczerze. Zapisujcie w postaci haseł lub rysunków na tablicy ważne sformułowania, które przyjdą Wam do głowy. Gdzie są ci, których nie ma już z nami tutaj? Jak Wam się wydaje? W jaki sposób o nich pamiętamy? Zbierzcie jak najwięcej różnych sposobów na pamiętanie.

Jak rozmawiać? Możesz skorzystać z tekstu w programie spektaklu, gdzie poruszamy ten temat. Warto pilnować, aby nie używać sformułowań „zasnąć” albo „wyjechać na zawsze” – dzieci mogą potem bać się zasnąć albo odczuwać lęk związany z wyjazdem kogoś bliskiego. Warto zostać przy słowie „umrzeć”. Jeśli dzieci mają własne doświadczenia ze śmiercią kogoś bliskiego albo ukochanego zwierzątka, to mogą o tym opowiedzieć, ale tylko wtedy, kiedy chcą i kiedy same podejmują ten temat w grupie.

TEATR IM. WOJCIECHA
BOGUSŁAWSKIEGO
W KALISZU
teatr.kalisz.pl
facebook.com/
TeatrBoguslawskiego

LABORATORIUM CIENI (15 min)

Potrzebne będzie dodatkowe źródło światła – to może być lampa biurkowa albo stojąca, ważne, żeby dawała światło, które, padając na postać dzieci, pozwala obserwować ich cień. Pozwól dzieciom stanąć tak, żeby mogły zauważyć swój cień. Najlepiej, gdyby stanęły w dwóch rzędach naprzeciwko siebie. Jeden rząd stoi, drugi rząd „bada” cienie swoich kolegów – czy da się je dotknąć? Kiedy powstaje cień? Poproś dzieci, których cienie są badane, żeby ruszyły się z miejsca. Czy ich cienie mają zawsze ten sam kształt? Co się zmienia?

Potem zmiana – teraz badacze stają się obiektami badania.

Spróbujcie opisać, jaki jest cień, jak się zachowuje, czy jest lekki, jaki ma kolor? Czy łatwo go zbadać? Czy można go zmierzyć? Zapisuj spostrzeżenia dzieci w formie haseł lub prostych rysunków.

Cień to miejsce, do którego nie dociera światło, bo napotyka na przeszkodę. Każdy z nas ma swój cień albo nawet kilka cieni, w zależności od tego, jak jesteśmy oświetleni i ile źródeł światła, padając na nas, napotyka na przeszkodę. Każdy przedmiot może mieć swój cień. Cienie można spotkać bardzo często. Jak myślicie, dlaczego reżyserka spektaklu zdecydowała, że druga siostra występuje jako cień? Możecie skorzystać z Waszych zapisków podczas rozmowy o śmierci i zapisków z badania cieni. Może znajdziecie tam jakieś wspólne tropy?

CZERWONY PAN (ZADANIE DOMOWE)

Czy pamiętacie ze spektaklu postać Mężczyzny w czerwonym ubraniu? Jak był ubrany? Kiedy się pokazywał? Co robił? Przypomnijcie sobie jak najwięcej szczegółów dotyczących tej postaci. Spróbujcie go narysować. Kto to jest? Co on tam robi? Jeśli Wasi rodzice widzieli spektakl, zapytajcie ich o tę postać.

Jeżeli nie możecie znaleźć odpowiedzi, nie martwcie się. Może jeszcze kiedyś przyjdzie Wam do głowy. Nie wszystko jest jasne jak słońce. Są takie pytania i odpowiedzi, którym bliżej do cienia. I tak po prostu czasem jest.

PEDAGOG TEATRU MAGDALENA SZPAK

Prezeska Stowarzyszenia Pedagogów Teatru (SPT). Pedagog teatru w Instytucie Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego. Wspiera budowanie strategii działań edukacyjnych w kontekście współczesnego teatru. Szkoli nauczycieli i edukatorów wykorzystujących metody teatralne w pracy z amatorami. Prowadzi warsztaty teatralne dla dzieci i młodzieży. Współautorka projektów Teatralne Spięcie (budowanie współpracy między teatrami a lokalnymi szkołami) i ogólnopolskiego działania Teatr. CTRL+V (warsztaty do spektakli teatralnych dla nauczycieli i licealistów), realizowanych przez SPT. Od 2008 r. w Instytucie Teatralnym zajmuje się działaniami przeznaczonymi dla widowni teatralnej w każdym wieku – od niemowląt do seniorów.

TEATR IM. WOJCIECHA
BOGUSŁAWSKIEGO
W KALISZU
teatr.kalisz.pl
facebook.com/
TeatrBoguslawskiego